

— Баренце! Мили! — пошепна момичето. — Ти не ми се сърдишъ вече, нали? Ти ме прости, нали?..

И тя пригърна огромната глава на кучето и я милваше и цѣлуваше.

Слѣдъ нѣколко минути Женя мирно спѣше, а на кебето при кревата ѝ тихичко похъркваше Баро.

Прѣв. Мара К.

